

Εκλογική Διακήρυξη του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση

Αντάρτικη ψήφος παντού - μαυρίζουμε ΣΥΡΙΖΑ, ΝΔ και ΕΕ

Με την Αριστερά της Ανατροπής

για ρήξη - αποδέσμευση από την ΕΕ

για ανταρσία στην καπιταλιστική μνημονιακή βαρβαρότητα

Εργαζόμενοι/ες, νέες και νέοι, αυτοαπασχολούμενοι, άνεργοι/ες

Α. Κυβέρνηση, δεξιά αντιπολίτευση και εκπρόσωποι της Ευρωπαϊκής Ένωσης μας λένε πως είναι κρίσιμες οι επερχόμενες ευρωεκλογές. *Μας λένε να ψηφίσουμε για «να αλλάξει η Ευρώπη προς το καλύτερο», όταν τις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης τις καθορίζουν τα λόμπι των πολυεθνικών.* Μας λένε να ψηφίσουμε για την Ελλάδα, όταν ακύρωσαν προκλητικά την ψήφο μας και το περήφανο «Όχι» στο δημοψήφισμα. Να στηρίξουμε τον «ΣΥΡΙΖΑ προοδευτική συμμαχία» κόντρα στο νεοφιλελευθερισμό και την ακροδεξιά, όταν ο ΣΥΡΙΖΑ κυβερνά τέσσερα χρόνια με αντιλαϊκή αντιδραστική και νεοφιλελεύθερη πολιτική και μέχρι πριν τρεις μήνες με ακροδεξιό κόμμα. Να «κάνουμε δημοψήφισμα για να φύγει ο ΣΥΡΙΖΑ και να έρθει η ΝΔ», λένε οι δεξιοί που έβγαλαν σπυράκια με το δημοψήφισμα και θέλουν να κλιμακώσουν την ίδια αντιδραστική πολιτική. Μια πολιτική που έχουν καθορίσει μέχρι το 2060(!) τα τρία μνημόνια που έχουν ψηφίσει και εφαρμόσει (όλοι μαζί ή ανά ομάδες) ο ΣΥΡΙΖΑ, η ΝΔ, το ΚΙΝΑΛ (ΠΑΣΟΚ), οι ΑΝΕΛ, αλλά και το ΛΑΟΣ και η ΔΗΜΑΡ.

Ψέματα σου λένε ακόμα μια φορά...

Οι εκλογές της 26ης Μάη είναι σημαντικές, αλλά για διαφορετικούς λόγους. Ζητούμενο είναι:

Πρώτο, να εκφραστεί στις κάλπες και στο κίνημα **ένα ανατρεπτικό ρεύμα της Αριστεράς** που παλεύει για τις ανάγκες και τα δικαιώματα των εργαζόμενων, της νεολαίας και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων όχι για φιλοδωρήματα **και γι' αυτό αρνείται την υποταγή στο προκαθορισμένο πλαίσιο, την ευρωφυλακή ως το 2060** που έχουν συμφωνήσει ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ με τα αιματηρά πλεονάσματα για την αποπληρωμή του χρέους, τη σταθεροποίηση των μνημονιακών μέτρων, τις καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις. **Δεν διαλέγουμε δεσμοφύλακα στην ευρώ-φυλακή, διαλέγουμε ρήξη και ανατροπή.**

Δεύτερο, να εκφραστεί η οργή του λαού ενάντια στην καταπίεση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με τη βάνουση και αντιδημοκρατική επιβολή των μνημονίων, της ταπείνωσης και της υπερεκμετάλλευσης και **να ενισχυθεί ένα αριστερό ανατρεπτικό σχέδιο ρήξης και αποδέσμευσης από την ΕΕ, από θέσεις αντικαπιταλιστικές και διεθνιστικές, για να ανοίξει ο δρόμος για την ικανοποίηση των εργατικών και λαϊκών αιτημάτων.** Για να σταλεί μήνυμα στους μανδαρίνους των Βρυξελλών και κυρίως στους λαούς όλης της Ευρώπης πως υπάρχει άλλος δρόμος διεθνιστικής συνεργασίας σε ρήξη με την ΕΕ και σε πόλεμο με τους εθνικιστές, τύπου Σαλβίνι και Λεπέν, που θέλουν να ξαναχωρίσουν τους λαούς και τους εργαζόμενους.

Τρίτο, να καταδικαστεί η κυβέρνηση και η δεξιά. **Μαύρο στο ΣΥΡΙΖΑ και στην κυβέρνησή του για τα μνημόνια που μας φόρτωσε, για την ταπείνωση και την υποταγή, για τον διασυρμό της έννοιας της αριστεράς. Η μόνη σχέση που έχει με αυτήν, είναι η ζημιά που προκαλεί.**

Μαύρο στη ΝΔ που θέλει να συνεχίσει ουσιαστικά την ίδια πολιτική με τη σημερινή κυβέρνηση, δίνοντας τα πάντα στο κεφάλαιο, στους εργοδότες και την ΕΕ.

Κόκκινη κάρτα στους φασίστες, τα τσιράκια του συστήματος και στον εθνικισμό!

Τέταρτο, να ενισχυθεί **η μαχόμενη και μετωπική αντικαπιταλιστική και κομμουνιστική Αριστερά**, που συμβάλλει έμπρακτα στην ανασυγκρότηση και αντεπίθεση του κινήματος και θα συνεισφέρει σε ένα νέο σχέδιο ανατροπής της επιδρομής κυβερνήσεων-κεφαλαίου-ΕΕ και ΝΑΤΟ, για να ανοίξει ο δρόμος και να περάσει ο πλούτος και η εξουσία στα χέρια των εργαζομένων.

Για όλους αυτούς τους λόγους στηρίζουμε και ψηφίζουμε αποφασιστικά ΑΝΤΑΡΣΥΑ στις ευρωεκλογές και τις αριστερές αντικαπιταλιστικές κινήσεις σε περιφέρειες και δήμους στις τοπικές εκλογές.

Β. Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι σε βαθιά και αγιάτρευτη κρίση

Μπορεί ο ΣΥΡΙΖΑ, η ΝΔ, το ΚΙΝΑΛ, το Ποτάμι και άλλοι ευρωλάγνοι στην Ελλάδα να εμφανίζουν την ΕΕ ως μια όαση ευημερίας και δημοκρατίας, με μικροαδυναμίες που θα διορθωθούν, αλλά στην πραγματικότητα **η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι σε βαθιά κρίση, η ελκτικότητα της μειώνεται, έχει κακοφορμίσει και ζέχνει φτώχεια, ανεργία, καταστολή, ρατσισμό, φασισμό και υποκρισία.**

Η ΕΕ όχι μόνο δεν είναι απάνεμο λιμάνι, ίσα-ίσα η βαθιά δομική καπιταλιστική κρίση που εκδηλώθηκε το 2008 και δεν έχει απαντηθεί δυναμικά ακόμα από το κεφάλαιο, έπληξε βαριά την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση. Οι άνεργοι φτάνουν τα 17 εκατομμύρια και οι φτωχοί τα 115 εκατ. (23%). **Η απάντηση της ΕΕ ήταν η αποκρουστική κλιμάκωση της επίθεσης στους λαούς (τραγική περίπτωση η Ελλάδα), με αποτέλεσμα να δυναμώσει η αντίδραση των εργαζομένων προς τις Βρυξέλες. Ακόμα και την προεκλογική περίοδο οι αγώνες και οι διαμαρτυρίες των φτωχών, όπως των «κίτρινων γιλέκων» στη Γαλλία, ραγίζουν τη βιτρίνα.**

Ταυτόχρονα, οξύνθηκαν έντονα οι ανταγωνισμοί μεταξύ των κεφαλαίων και των κρατών μελών της ΕΕ, ενισχύοντας τις αποσχιστικές τάσεις (όπως δείχνει και το Brexit), αλλά και οι εμπορικοί πόλεμοι με ΗΠΑ και Κίνα.

Η συμμετοχή στην ΕΕ δεν φέρνει κανενός είδους ασφάλεια για τα λαϊκά στρώματα. Μόνο το κεφάλαιο και οι πλούσιοι βλέπουν την ΕΕ ως φρουρό των συμφερόντων τους. Και δεν έχουν άδικο.

Η ευρωπαϊκή ολοκλήρωση (ΕΕ σήμερα ΕΟΚ παλιότερα) έχει από τη γέννησή της εγγεγραμμένο στο DNA της τον καπιταλιστικό χαρακτήρα. Είναι συνασπισμός του ευρωπαϊκού κεφαλαίου για να γίνει πιο ισχυρό καταρχάς απέναντι στις εργατικές τάξεις και τους λαούς στο εσωτερικό και στους ανταγωνιστές του στο διεθνή στίβο. Μάλιστα, είναι από την αρχή με τέτοιο τρόπο δομημένη, ώστε να ελέγχεται από τα μονοπώλια και να μην ισχύουν ούτε καν οι τυπικές αρχές της αστικής δημοκρατίας (π.χ. μη εκλεγμένο Eurogroup).

Αλλάζει η ΕΕ; Ναι, αλλά προς το χειρότερο! Ως απάντηση στην κρίση επιταχύνθηκε η αντιδραστική αναδιαμόρφωσή της. Βασικά στοιχεία: το «Σύμφωνο Σταθερολιτότητας», η τοκογλυφική πολιτική της για το δημόσιο χρέος (Κανονισμός ΕΕ αριθ. 472/2013), το Δημοσιονομικό Σύμφωνο και οι αντίστοιχοι σταθεροί μηχανισμοί εποπτείας του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου κ.ο.κ. Εμβάθυνση της υπερεκμετάλλευσης της εργασίας, παρά τις

ασπιρίνες του «κοινωνικού πυλώνα». Μεγάλη αύξηση δαπανών για τη στρατιωτική ολοκλήρωση (13 δισεκ. ευρώ για το Ευρωπαϊκό Αμυντικό Ταμείο) και τριπλασιασμό για τη ρατσιστική Ευρωχωροφυλακή της Frontex (35 δισεκ. ευρώ)! Αντίθετα, σοβαρή μείωση στις δαπάνες της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής (ΚΑΠ) και του «Ταμείου Συνοχής».

Και για το μέλλον έχει χαράξει μια ακόμα πιο αντιδραστική πορεία.

Ο ηγεμονικός γερμανό-γαλλικός άξονας προωθεί μια «φυγή προς τα μπρος», προς βαθύτερη καπιταλιστική ολοκλήρωση της ΕΕ μέχρι το 2025. Με τις γνωστές αντιδραστικές προτάσεις των Γιούνκερ - Μακρόν, με τις οποίες συντάσσεται και ο Τσίπρας, για: Ευρωπαϊκό ΔΝΤ (στη θέση του ΕSM), Τραπεζική Ένωση, Ένωση Κεφαλαιοαγορών και φορολογική «σύγκλιση», υπερυπουργό Οικονομικών μαζί με ξεχωριστό προϋπολογισμό και κοινοβούλιο(!) της Ευρωζώνης, Ενεργειακή Ένωση και Ενιαία Ψηφιακή Αγορά, ενισχυμένο Ευρωστρατό και αυτοτελή ιμπεριαλιστική - στρατιωτική ολοκλήρωση της ΕΕ δίπλα στο ΝΑΤΟ, κοινή αστυνομία συνόρων και μια ευρωπαϊκή υπηρεσία ασύλου για την ενίσχυση της δολοφονικής Ευρώπης- Φρούριο.

Συνολικά, πάνε για μια «άλλη Ευρώπη», **που θα μοιάζει περισσότερο στις ΗΠΑ του Τραμπ, στην Κίνα της ασφυξίας για την εργατική τάξη και στη αυταρχική Γαλλία του Μακρόν:** Μέχρι τώρα 12 νεκροί, 4 σε κώμα, 390 σοβαρά τραυματίες εκ των οποίων πολλοί ακρωτηριασμένοι! 8700 διαδηλωτές είναι υπό επιτήρηση, 2000 έχουν καταδικαστεί και 390 φυλακιστεί. Αυτή ήταν η «ευρωπαϊκή» απάντηση της γαλλικής κυβέρνησης στις δίκαιες διαδηλώσεις των «κίτρινων γιλέκων».

Η αστική πολιτική στην ΕΕ εμφανίζεται με δύο πτέρυγες, που αποτελούν πλευρές του ίδιου νομίσματος της αστικής κυριαρχίας. Οι «δημοκράτες», η «προοδευτική συμμαχία» κατά ΣΥΡΙΖΑ, που περιλαμβάνει την εξωνημένη ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία, την ενσωματωμένη ευρωαριστερά και τους πράσινους, αλλά απλώνεται μέχρι τον Μακρόν και την... Μέρκελ, έως και το δεξιό Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα (Χριστιανοδημοκράτες κλπ.), αλλά και τους (νέο)Φιλελεύθερους, παρά τις προεκλογικές αντιπαραθέσεις. Όλοι αυτοί προωθούν, με διαφορετικούς ρυθμούς, μια πιο «ομοσπονδιακή» Ευρωπαϊκή Ένωση. Πρόκειται για μια αντιδραστική επιλογή γιατί θα μεταφέρει το πεδίο των αποφάσεων ακόμα πιο μακριά από τη λαϊκή βούληση και την πίεση του κινήματος, εγκλωβισμένο στα κλειστά κονκλάβια των επιχειρηματικών λόμπι και των ευρω-υπαλλήλων.

Η «ομοσπονδιακή» ΕΕ δεν καταργεί γενικά την εθνική ανεξαρτησία, δεν πλήττει γενικά τα έθνη, όπως κραυγάζουν οι εθνικιστές. Η καπιταλιστική ευρωπαϊκή ενοποίηση διασπά

βαθύτερα τα έθνη, σε συνδεδεμένες ευρωπαϊκές νησίδες ευημερίας, πλούτου και κερδοφορίας (του κεφαλαίου και των αστικών τάξεων) και σε μια θάλασσα φτώχειας, απελπισίας και αδυναμίας. **Αφαιρεί από τους λαούς της Ευρώπης τη δυνατότητα να αποφασίζουν για το μέλλον τους, καταργεί ό,τι είχε απομείνει από την λαϊκή κυριαρχία.**

Η ακροδεξιά και οι εθνικιστές, παρότι εμφανίζονται ως αντισυστημικοί είναι γέννημα και θρέμμα του συστήματος, της ΕΕ και της κρίσης της. Αναπτύσσονται λόγω της όξυνσης των ενδοαστικών ανταγωνισμών και της προσπάθειας αστικών τάξεων να αποσπάσουν καλύτερους όρους συμμετοχής στην ολοκλήρωση. Ενισχύονται από το αντιδραστικό αντεργατικό, αντικομμουνιστικό και ρατσιστικό υπόβαθρο της ΕΕ, που το αναπτύσσουν στο έπακρο. Αλλά και από το βαθύ στρατηγικό έλλειμμα και την απώλεια του εργατικού χαρακτήρα της ρεφορμιστικής Αριστεράς, που έγινε μέρος του προβλήματος με τη συμμετοχή σε αστικές κυβερνήσεις και την άρνηση των αντιΕΕ και αντικαπιταλιστικών στόχων.

Ακροδεξιά και εθνικιστές δίνουν αντιδραστική απάντηση στα κοινωνικά προβλήματα. Μιλούν για «κυριαρχία», αλλά κτυπούν τα δημοκρατικά και κοινωνικά δικαιώματα, το εργατικό κίνημα και την μαχόμενη Αριστερά, εμπνεόμενοι από δικτάτορες και φασίστες. Είναι όργανα του συστήματος, καθώς συμμετέχουν σε μια σειρά κυβερνήσεις (Ιταλία, Αυστρία, Ουγγαρία κ.α.) εφαρμόζοντας αντιλαϊκή πολιτική (π.χ. Αυστρία κατάργηση του 8ωρου). Δεν βάζουν θέμα ρήξης ή αποχώρησης από το ευρώ και την ΕΕ, κάνοντας τις αντίστοιχες κωλοτούμπες (βλ. Σαλβίνι).

Τα ίδια και στην Ελλάδα: η Χρυσή Αυγή, τσιράκι των εφοπλιστών και των εργοδοτών για να ρίξουν τα μεροκάματα, να κτυπήσουν τις συλλογικές συμβάσεις και το ταξικό εργατικό κίνημα, να στοχοποιήσουν τους πρόσφυγες, τους μετανάστες, τους φτωχούς κλπ., αθρώνοντας το κεφάλαιο. Όποτε χρειάστηκε η ακροδεξιά στήριξε τα μνημόνια, όπως με το ΛΑΟΣ.

Η ακροδεξιά, οι εθνικιστές, τα νεοφασιστικά κόμματα και ρεύματα αποτελούν **μεγάλο αντίπαλο** για το εργατικό λαϊκό κίνημα και την ανατρεπτική Αριστερά και **πρέπει να τσακιστούν με τη δύναμη του κινήματος και της αντικαπιταλιστικής αντισυστημικής πάλης.**

Η απάντηση στην ακροδεξιά και στη φασιστική απειλή δεν μπορεί να έρθει από την ενίσχυση του ΣΥΡΙΖΑ και της προοδευτικής συμμαχίας, ούτε από άλλα αστικά κόμματα, καθώς η

συστημική αντιλαϊκή πολιτική που εφαρμόζουν φουσκώνει τα πανιά της ακροδεξιάς.

Για να μπει φραγμός στην ακροδεξιά αλλά και στην αντιδραστική αναμόρφωση της ΕΕ απαιτείται ισχυρή αντιΕΕ, αντικαπιταλιστική και επαναστατική Αριστερά, ενισχυμένη ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Γ. ΕΕ ΚΑΙ ΕΛΛΑΔΑ

Οι εργαζόμενοι, τα φτωχά λαϊκά στρώματα και η νεολαία στην Ελλάδα έχουν νιώσει βαθιά **στο πετσί τους τι σημαίνει «Ενωμένη Ευρώπη»**, στην πραγματικότητα Ενωμένοι Εργοδότες κατά των λαών. Τα μνημόνια που επέβαλαν για να σώσουν το κεφάλαιο (ελληνικό και ευρωπαϊκό) και τις τράπεζες έφεραν τρομερές περικοπές μισθών και συντάξεων, αντεργατικές αλλαγές των εργασιακών σχέσεων, λεηλασία εισοδημάτων, έκρηξη της φτώχειας, της μετανάστευσης, της κατάθλιψης, **έκλεψαν την αξιοπρέπεια των μεγαλύτερων και τα όνειρα των νεότερων και απειλούν να φυλακίσουν και τις επόμενες γενιές σε ένα μέλλον μειωμένων προσδοκιών.**

Τώρα ξέρουμε για την ΕΕ:

Αντί για «εξίσωση προς τα πάνω μισθών, συντάξεων και κοινωνικών δικαιωμάτων», όλα συμπιέζονται προς τα κάτω: Οι γερμανικοί μισθοί γίνονται ελληνικοί. Οι ελληνικοί μισθοί βουλγάρικοι και ρουμάνικοι, ενώ η μερική - ελαστική απασχόληση γενικεύεται. **Αντί για σύγκλιση - σύνθλιψη.**

Αντί για «εμβάθυνση της δημοκρατίας και των δημοκρατικών θεσμών» ήρθαν οι ευρωτρομονόμοι, το ηλεκτρονικό ευρωφακέλωμα, ο ευρωστρατός η επιτροπεία - ευρωκηδεμονία και η **πλήρης καταπάτηση της λαϊκής κυριαρχίας**, με αποκορύφωμα την κατάργηση του εργατικού-λαϊκού «Όχι» στο δημοψήφισμα του 2015.

Αντί για «ανάπτυξη της χώρας, μέσω των τριών Ταμείων της ΕΕ», ήρθαν η «φάπα» του ΦΠΑ (που έφτασε 24%), η καπιταλιστική αναδιάρθρωση με καταστροφή - συρρίκνωση βασικών βιομηχανικών κλάδων (π.χ. χαλυβουργία, κλωστοϋφαντουργία, ζάχαρη) και οι ιδιωτικοποιήσεις, με ξεπούλημα του ΟΤΕ, της ΔΕΗ, των ναυπηγείων, τρένων, λιμανιών, αεροδρομίων, όλου του δημόσιου πλούτου επί 99 χρόνια, που πέρασε στο **«Υπερταμείο» Κυβέρνησης - ΕΕ** για να πληρωθούν οι τοκογλύφοι -δανειστές για το ληστρικό δημόσιο χρέος. Χρέος που από **20% του ΑΕΠ** το 1981 (χρονιά ένταξης στην ΕΟΚ), έχει φτάσει τώρα στο **180% του ΑΕΠ** και όσο το πληρώνουμε, τόσο αυτό μεγαλώνει!

Αντί για «προστασία και βελτίωση του περιβάλλοντος με την αυστηρή - δήθεν - νομοθεσία της ΕΕ», ήρθαν οι τρελές αγελάδες, τα κοτόπουλα με διοξίνη, τα μεταλλαγμένα και η κυκλοφορία επικίνδυνων ουσιών (βλ. καρκινογόνος γλυφοσάτη του ζιζανιοκτόνου Roundup της Monsanto-Bayer). Παρά τα μεγάλα λόγια για την κλιματική αλλαγή, η ΕΕ προωθεί τον **καταστροφικό πράσινο καπιταλισμό**.

Αντί να «κατακτήσουμε τη μεγάλη αγορά της ΕΟΚ - ΕΕ με τα αγροτικά μας προϊόντα», η Ελλάδα μετατράπηκε από **εξαγωγέα** σε **εισαγωγέα** αγροτικών προϊόντων. Το αγροτικό εμπορικό έλλειμμα φτάνει τα 3,5 - 4 δισεκ. ευρώ το χρόνο, ξεπερνώντας κατά πολύ το σύνολο των «αγροτικών» επιδοτήσεων της ΕΕ (2,5 δισεκ. ευρώ το χρόνο), που κατά 80% πάνε στους βιομήχανους και στους μεγαλοαγρότες, ενώ το **«Μητρώο Αγροτών»** ξεκληρίζει τους φτωχούς αγρότες και τους αγροτοεργάτες.

Αντί για «προστασία των εθνικών μας συνόρων» είδαμε να μετατρέπονται σε **φράχτη - θαλασσοπνίχτη** για τους κατατρεγμένους πρόσφυγες και μετανάστες (με τη ρατσιστική συμφωνία ΕΕ - Τουρκίας), ενώ η δίψα και των ευρωπαϊκών πολυεθνικών για τα ενεργειακά κοιτάσματα της Ν.Α. Μεσογείου (μαζί με τις αμερικανικές και το ελληνικό και τουρκικό κεφάλαιο) **κλιμακώνει επικίνδυνα τον ανταγωνισμό και την πολεμική απειλή** στην περιοχή.

Είναι **δικαιολογημένη η οργή και το μίσος ευρύτατων λαϊκών στρωμάτων κατά της ΕΕ**, η διάθεση για τιμωρία (και εκλογική). **Τιμωρήστε την ΕΕ, όπως τιμώρησε κι αυτή τον λαό!**

Μαυρίζουμε την ΕΕ και τους υποστηρικτές της, αλλά δεν εκφράζουμε απλά τη διαμαρτυρία μας, δεν μένουμε στο «Όχι». **Στηρίζουμε την πολιτική επιλογή της ρήξης και της αποδέσμευσης από την ΕΕ.**

Δ. Αποδέσμευση από την Ευρωπαϊκή Ένωση

Η ίδια η πείρα των εργαζομένων και του λαού δείχνει πως η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μπορεί να γίνει «ΕΕ των λαών», όπως λέει ο ΣΥΡΙΖΑ, που με το σύνθημα αυτό λεηλατεί τα δικαιώματα του λαού. Δεν μπορεί να «εκδημοκρατιστεί», όπως λέει ο Γ. Βαρουφάκης της... «υπεύθυνης ανυπακοής». Απαιτούνται ξεκάθαρες απαντήσεις! Δεν ξεχνάμε πως με το «Ναι στην ΕΕ - Όχι στο Μνημόνιο» και το «καμιά θυσία για το ευρώ» ήρθε το 3ο μνημόνιο και οι μνημονιακές δεσμεύσεις μέχρι το 2060. **Η τραγωδία της λογικής ΣΥΡΙΖΑ δεν μπορεί να επαναληφθεί ως φάρσα!**

Η Ευρωπαϊκή Ένωση του κεφαλαίου δεν διορθώνεται, δεν μεταρρυθμίζεται. Η ΕΕ μόνον ανατρέπεται και διαλύεται με την αντιΕΕ διεθνιστική, αντικαπιταλιστική πάλη των λαών και των εργαζομένων. Μια άλλη Ευρώπη της εργασίας και του σοσιαλισμού – κομμουνισμού είναι δυνατόν να κτιστεί **μόνο πάνω στα ερείπια της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ό,τι εκφράζει.** Μόνο το χειραφετημένο εργατικό κίνημα και η κομμουνιστική απελευθέρωση μπορούν να ρίξουν πραγματικά τα τείχη που υψώνουν διαρκώς ανάμεσα στους λαούς το κεφάλαιο και ο ιμπεριαλισμός.

Η διαδικασία αυτή όμως δεν εξελίσσεται σε όλες τις χώρες με την ίδια ταχύτητα. Γι αυτό είναι αναγκαίο το εργατικό λαϊκό κίνημα σε κάθε χώρα να παλεύει για την έξοδο από την ΕΕ, για να σπάσει η αλυσίδα της ολοκλήρωσης.

Η μαζική πολιτική πάλη για άμεση αντικαπιταλιστική διεθνιστική αποδέσμευση από την ΕΕ αποτελεί αναγκαίο στόχο και «**λυδία λίθο**» για την αντιΕΕ πολιτική τοποθέτηση κάθε πολιτικής δύναμης της Αριστεράς. Κι αυτό γιατί:

Καταρχάς, αποτελεί όρο για την ικανοποίηση βασικών αιτημάτων και στόχων πάλης των εργαζομένων και του λαού, καθώς απέναντι σε κάθε δίκαιο λαϊκό αίτημα ορθώνεται απειλητική η απαγόρευση της ΕΕ. Η έξοδος από την ΕΕ θα ενισχύσει την ικανότητα του λαϊκού κινήματος να αποσπάσει κατακτήσεις, να βελτιώσει τον κοινωνικό και πολιτικό συσχετισμό.

Δεύτερο, αποτελεί βασικό πολιτικό στόχο-κρίκο του αντικαπιταλιστικού προγράμματος πάλης και δρόμο προσέγγισης της επανάστασης. Κι αυτό γιατί εκφράζει την επιλογή ρήξης με τους πυλώνες της αστικής κυριαρχίας στην Ελλάδα (και η ΕΕ είναι ένας από τους κύριους), αδυνατίζει το σύστημα εξουσίας (καθώς η ΕΕ είναι από τα ισχυρά στοιχεία του) ανεβάζει το πολιτικό επίπεδο συνείδησης των εργαζομένων και συγκροτεί το κοινωνικό υποκείμενο της ανατροπής.

Τρίτο, αποτελεί την εθνική συμβολή των εργαζομένων στην Ελλάδα στο διεθνές καθήκον του ξηλώματος και τελικά της διάλυσης της καπιταλιστικής ολοκλήρωσης στην Ευρώπη. Είναι η πιο αποτελεσματική απάντηση-φραγμός και στην κυρίαρχη αστική πολιτική «βαθέματος της ενοποίησης» αλλά και στο επικίνδυνο ρεύμα της ακροδεξιάς, του εθνικισμού και του αστικού «ευρωσκεπτικισμού».

Τέταρτο, ακριβώς γι' αυτούς τους λόγους και καθώς η αστική τάξη στη χώρα μας είναι αγκιστρωμένη πάνω στην ΕΕ (για λόγους οικονομικούς και κυρίως πολιτικούς) **ο στόχος της**

εξόδου από την ΕΕ έχει εργατικό-λαϊκό, αντικαπιταλιστικό και διεθνιστικό περιεχόμενο, συνδέεται με την κατάκτηση της εργατικής-λαϊκής κυριαρχίας και όχι με μια Ελλάδα «ανεξάρτητη» αλλά καπιταλιστική. Δεν παραπέμπει σε ένα ενδιάμεσο στάδιο, αλλά σε οξυμένο πολιτικό αγώνα στενά συνδεδεμένο με την πάλη για την επαναστατική κατάκτηση της εξουσίας από την εργατική τάξη και τους συμμάχους της.

Η πάλη για την αντικαπιταλιστική διεθνιστική αποδέσμευση από την ΕΕ απαιτεί την αποδέσμευση της Αριστεράς από τις ηττοπαθείς και συμβιβαστικές αντιλήψεις. Το ΚΚΕ υιοθετεί την αποδέσμευση από την ΕΕ, αλλά την υποβαθμίζει στη φειτινή προεκλογική εξόρμηση κάτω από το γενικόλογό «Όχι στην ΕΕ» και το μονότονα επαναλαμβανόμενο «Ναι στο ΚΚΕ». Ταυτόχρονα, συνεχίζει να θεωρεί πως η αποδέσμευση από την ΕΕ θα έρθει μετά την «λαϊκή εξουσία», μη φέρνοντάς τη στο προσκήνιο ως άμεσο ανατρεπτικό πολιτικό στόχο. Ο μαχόμενος κόσμος της Αριστεράς και του κινήματος δεν μπορεί να ξεχάσει δηλώσεις ηγετικών στελεχών του ΚΚΕ που χαρακτήριζαν «καταστροφική» την έξοδο από το ευρώ «στις παρούσες συνθήκες» (όπως έλεγαν τα αστικά επιτελεία και ο ΣΥΡΙΖΑ!), ειδικά την ώρα που πλατιά λαϊκά στρώματα αναζητούσαν ανατρεπτική διέξοδο.

Η **ΛΑΕ** έχει επίσης υιοθετήσει τη θέση της εξόδου από ευρώ και ΕΕ, αλλά στην πράξη αναδεικνύει μόνο το στόχο εξόδου από το ευρώ και μάλιστα για την κατάκτηση ρευστότητας στην οικονομία, παραγωγικής ανασυγκρότησης κλπ. και όχι για τα εργατικά λαϊκά συμφέροντα. Ο διαχωρισμός της εξόδου πρώτα από το ευρώ και μετά από την ΕΕ δεν δημιουργεί μόνο στάδια, αλλά εμφανίζει μια ανάλογη λογική με αυτή του ΣΥΡΙΖΑ προ του 2015 («καμιά θυσία για το ευρώ») και είδαμε που κατέληξε.

Υπάρχει όμως δυνατότητα για αποδέσμευση από την ΕΕ ή θα οδηγήσει σε μεγάλα προβλήματα;

Οι αστικές πολιτικές δυνάμεις και οι ευρωλάγνοι υπογραμμίζουν το αδύνατο της εξόδου. Σε αυτό το παραμύθι παίζει πλέον πρωταγωνιστικό ρόλο ο ΣΥΡΙΖΑ και ο Α. Τσίπρας. Καταρχάς, έτσι δείχνουν την αδυναμία τους, καθώς η ΕΕ δεν προβάλλεται θετικά, ελκτικά, αλλά σαν αναγκαστική επιλογή. Το τελευταίο διάστημα προβάλλουν τις αντιφάσεις του Brexit, κρύβοντας βέβαια πως αυτές οφείλονται κυρίως στο ότι μεγάλο μέρος της βρετανικής αστικής τάξης θέλει να ακυρώσει την λαϊκή απόφαση στο δημοψήφισμα για αποχώρηση από την ΕΕ ή ταλαντεύονται αναζητώντας ειδική σχέση με την ΕΕ. Το μεγάλο έλλειμμα στη Βρετανία είναι πως δεν υπάρχει ένα ισχυρό εργατικό-λαϊκό κίνημα και μια αντικαπιταλιστική αντιΕΕ Αριστερά για να εκφράσει και να υλοποιήσει την εργατική λαϊκή τάση για Brexit, κόντρα και στους εθνικιστές και στο αστικό ρεύμα της παραμονής.

Οι καταστροφές με τις οποίες επιχειρούν να μας φοβίσουν σε περίπτωση αποχώρησης από την ΕΕ έχουν ήδη έρθει: τρομερές περικοπές μισθών και συντάξεων, υψηλότατη ανεργία, μισή δουλειά-μισή ζωή, αδυναμία των φτωχών λαϊκών στρωμάτων να προμηθευτούν φάρμακα και καύσιμα, να έχουν αξιοπρεπή υγειονομική περίθαλψη κλπ. **Δεν αποδεχόμαστε την αιώνια υποταγή στη ευρώ-βαρβαρότητα, επιχειρούμε την απόδραση για μια ελεύθερη ζωή!**

Αυτοί που κλέβουν τον πλούτο που παράγουν οι εργαζόμενοι, κρύβουν πως η Ελλάδα αποτελεί μια χώρα **με πλούτο και δυνατότητες αλλά μεγάλες ανισότητες**. Το 2017 τα κέρδη των 500 μεγαλύτερων επιχειρήσεων ανέβηκαν 15%, ενώ το 2018 ο μέσος μισθός μειώθηκε 4%. Η αποδέσμευση από την ΕΕ, ως κρίσιμη πλευρά του αντικαπιταλιστικού προγράμματος πάλης και του αγώνα για εργατική εξουσία, **δίνει τη δυνατότητα να αντιμετωπιστούν οι δυσκολίες ακριβώς λόγω της ριζικής ανακατανομής πλούτου στο εσωτερικό, κάτι που η ΕΕ απαγορεύει δια ροπάλου.**

Μια Ελλάδα των εργαζομένων, απελευθερωμένη από την ΕΕ και τα δεσμά του ιμπεριαλισμού γενικότερα, δεν θα είναι μόνη της. Η εμπειρία έχει δείξει πως θα προκληθούν **παλιρροιακά κύματα αλληλεγγύης και ανατρεπτικής έμπνευσης** στους λαούς της περιοχής μας και όλης της Ευρώπης.

Ε. Τα εργατικά, λαϊκά και νεολαιίστικα δικαιώματα μπροστά!

- Αυξήσεις μισθών, επιδομάτων ανεργίας, συντάξεων.
- Προσλήψεις σε παιδεία, υγεία, κοινωνικές υπηρεσίες Δήμων και Περιφερειών και άλλους κοινωνικούς τομείς.
- Μείωση των ωρών εργασίας, δουλειά για όλους με όλα τα δικαιώματα.
- Εθνικοποιήσεις των τραπεζών και όλων των στρατηγικών μονάδων χωρίς αποζημίωση, με εργατικό και λαϊκό έλεγχο.
- Δημόσια και δωρεάν κοινωνικά αγαθά, με μάχη κατά των ιδιωτικοποιήσεων. Κατάργηση του Υπερταμείου.
- Προστασία της λαϊκής κατοικίας και της συλλογικής κοινωνικής ζωής, ενάντια στους πλειστηριασμούς και την εμπορευματοποίηση των πάντων στις πόλεις μας και την ύπαιθρο.
- Διαγραφή των χρεών των φτωχών λαϊκών στρωμάτων προς τράπεζες, κράτος (εφορία, ασφαλιστικά ταμεία), εταιρείες ρεύματος και νερού. Να πληρώσουν οι μεγαλοοφειλέτες για τα δανεικά και αγύριστα από τις τράπεζες και για την κατάχρηση του δημόσιου χρήματος. Τέρμα στις κατασχέσεις από λογαριασμούς και στους

- πλειστηριασμούς κατοικιών των λαϊκών νοικοκυριών.
- Ανατροπή της ΚΑΠ της ΕΕ, κατάργηση του «Μητρώου Αγροτών», ουσιαστική ενίσχυση των πρωτοβάθμιων Συνεταιρισμών.
 - Στάση πληρωμών, άρνηση και διαγραφή του δημόσιου χρέους.
 - Κατάργηση του μνημονιακού καθεστώτος μέχρι το 2060. Άμεση κατάργηση των 714 μνημονιακών εφαρμοστικών νόμων που διατηρούνται σήμερα ολοζώντανοι.
 - Λαϊκή Κυριαρχία, με Απειθαρχία στην άθλια Επιτροπεία της ΕΕ και τη δικτατορία του Δημοσιονομικού Συμφώνου και του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου.
 - Έξοδος από ΕΕ και ΝΑΤΟ. Διάλυση του αντιδραστικού άξονα Ελλάδα - Ισραήλ - Αιγύπτου - Κύπρου. Όχι στους εξοπλισμούς, υπεράσπιση της ειρήνης, ενάντια στην πολεμική εκστρατεία του κεφαλαίου.
 - Πάλι για τις δημοκρατικές ελευθερίες, για τα πολιτικά και κοινωνικά δικαιώματα της εποχής μας, ενάντια στον κοινοβουλευτικό ολοκληρωτισμό, την επιτροπεία της ΕΕ και τους ολιγάρχες των ΜΜΕ. Συντριβή των φασιστικών και ρατσιστικών συμμοριών.

Στ. Ψηφίζουμε και αγωνιζόμαστε για ένα ανατρεπτικό μαζικό κίνημα

Δίνουμε την μάχη των ευρωεκλογών όπως και κάθε μάχη, **με βασικό κριτήριο την ταξική ανασυγκρότηση του κινήματος και την ενίσχυση της ανατρεπτικής Αριστεράς που έχει ανάγκη η εποχή μας.**

Δεν υποτασσόμαστε σε λογικές «χαμένης ψήφου» και «εκλογικών κριτηρίων», όπως αρνούμαστε τη «χαμένη ζωή» που μας επιβάλλουν. Ξέρουμε πως τελικά τη διαφορά δεν θα κάνει ένας ευρωβουλευτής παραπάνω, όπως δεν θα αλλάξει η ζωή μας από ένα δήμαρχο, περιφερειάρχη ή πρωθυπουργό.

Βασικό υποκείμενο της ανατροπής είναι για μας το μαζικό εργατικό, λαϊκό και νεολαιίστικο κίνημα, οι αγώνες του και ο πολιτικός του ρόλος. Μέσα από τους συλλογικούς αγώνες έρχονται κατακτήσεις, έτσι αλλάζουν τα πράγματα. Κριτήριο λοιπόν αποτελεί το ποια δύναμη συμβάλλει καθοριστικά στην ταξική ανασυγκρότηση και αντεπίθεση του κινήματος. Ειδικά σε μια περίοδο όπου προωθείται η λεγόμενη «κοινωνική συμμαχία» και ο ρόλος του συνδικαλισμού τύπου ΓΣΕΕ έχει αποκαλυφθεί ευρύτερα είναι αναγκαίος ένας ενωτικός μαζικός ταξικός πόλος συνδικάτων και εργαζομένων για οργάνωση πραγματικών αγώνων και όχι απλά για διαμαρτυρία, με αυτοτέλεια κινήσεων από τον υποταγμένο συνδικαλισμό των ΓΣΕΕ/ΑΔΕΔΥ.

Ζ. Για μια άλλη, αντικαπιταλιστική και σύγχρονα κομμουνιστική, Αριστερά

Ο κόσμος της δουλειάς, το δυναμικό που στράφηκε αριστερά τα προηγούμενα χρόνια δεν πρέπει να μετατρέψει την ολοκληρωτική ένταξη του ΣΥΡΙΖΑ στο στρατόπεδο του αντιπάλου σε δική του *αιχμαλωσία, παράδοση και πολιτική αυτοκτονία, ψηφίζοντας ΣΥΡΙΖΑ για να μην έρθει η δεξιά*, ο Μητσοτάκης. *Η δεξιά πολιτική είναι ήδη στην κυβέρνηση με πλάνο δεκαετιών, εκτός εάν την ανατρέψουμε.* Το «δεν γίνεται αλλιώς» του καρεκλοκένταυρου Τσίπρα πρέπει να γίνει: *δεν γίνεται με τον ΣΥΡΙΖΑ και τη διαχείριση μέσα στην ΕΕ και το σύστημα, μπορεί και πρέπει να γίνει σε ρήξη μαζί τους.*

Το μεγάλο ζητούμενο σήμερα, στους δρόμους και στις κάλπες, είναι **η συγκρότηση και παραπέρα ενίσχυση μιας Αριστεράς που θα είναι μαχητική αντιπολίτευση σε κάθε κυβέρνηση, δύναμη ανταρσίας στην καπιταλιστική σταθερότητα, με λογική ρήξης και σχέδιο ανατροπής.** *Μιας μετωπικής, διεθνιστικής και αντιΕΕ, αντικαπιταλιστικής, επαναστατικής και σύγχρονα κομμουνιστικής αριστεράς.*

Η ψήφος στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ και στις αριστερές αντικαπιταλιστικές κινήσεις σε περιφέρειες και δήμους αποτελεί μια μάχιμη επιλογή και ουσιαστική συμβολή σε αυτή την υπόθεση, παρά τις εμφανείς αδυναμίες και ανεπάρκειες του μετώπου. Κι αυτό γιατί η ΑΝΤΑΡΣΥΑ βρέθηκε πάντοτε στην ανατρεπτική πλευρά των πολιτικών αντιπαραθέσεων, από το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα πάλης ενάντια στα ευρωμνημόνια και την άρνηση να ενσωματωθεί στο σχέδιο υποταγής ΣΥΡΙΖΑ, από τη συνεπή προβολή του στόχου ρήξης και αποδέσμευσης από την ΕΕ μέχρι το δημοψήφισμα του 2015 και από τους μαχητικούς εργατικούς και νεολαιίστικους αγώνες μέχρι τον διεθνιστικό αντιιμπεριαλιστικό αγώνα απέναντι στην κυβέρνηση και το ΝΑΤΟ, τον εθνικισμό και το φασισμό, τους μακεδονομάχους και τους τουρκοφάγους.

Καλούμε ευρύτερα τις αγωνίστριες και τους αγωνιστές που θέλουν μια περήφανη ανυπότακτη Αριστερά που δεν θα προσκυνά ΕΕ, κεφάλαιο και κυβερνητικές καρέκλες, που θέλουν να συμβάλλουν σε ένα σχέδιο για έναν ισχυρό πόλο της αντικαπιταλιστικής, διεθνιστικής και επαναστατικής Αριστεράς και εμπνέονται από την ανάγκη να δοθεί σύγχρονη κομμουνιστική στρατηγική απάντηση στον καπιταλισμό της εποχής μας, να στηρίξουν αποφασιστικά την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, παρά τις διαφορετικές προσεγγίσεις και επιλογές σε ορισμένα θέματα. Απευθυνόμαστε ειδικά στον κόσμο που ψήφισε ή ακολούθησε αρχικά τον ΣΥΡΙΖΑ ελπίζοντας σε μια ουσιαστική αλλαγή και δεν μπορεί να ανεχτεί τη σημερινή κατάντια της κυβέρνησης, αναζητεί μια αξιόμαχη Αριστερά, αλλά όχι στα λόγια και στα κομματικά ταρατατζούμ, αλλά μέσα στο κίνημα ανατροπής.

Θεωρούμε πολύ σημαντικό πως ήδη πλήθος αγωνιστών από άλλα ρεύματα και αφετηρίες

δίνουν την μάχη μαζί μας, μέσα ή δίπλα στα ψηφοδέλτια της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και των δεκάδων αριστερών ανατρεπτικών κινήσεων πανελλαδικά.

Για όλους αυτούς τους λόγους **η ψήφος (σε όλες τις κάλπες) στην Αριστερά της Ανατροπής**, είναι η πιο κερδισμένη για τους νικηφόρους αγώνες της «επόμενης μέρας».

Για την ανατροπή της βάρβαρης πολιτικής κυβερνήσεων, ΕΕ, ΔΝΤ, ΝΑΤΟ, κεφαλαίου. Για ν' ανοίξει ο δρόμος για την επανάσταση και την εργατική εξουσία-δημοκρατία.

Για μια σύγχρονη κομμουνιστική κοινωνία, χωρίς εκμετάλλευση, καταπίεση, αποξένωση, αλλοτρίωση, με ολόπλευρη αυτοανάπτυξη του κοινωνικού ανθρώπου, σε αρμονία με τη φύση.

- **Διπλή καταδίκη ΣΥΡΙΖΑ: και για την αντιλαϊκή πολιτική και για και το διασυρμό της Αριστεράς**
- **Μαύρο στη ΝΔ - κόκκινη κάρτα στους φασίστες**
- **Για τα εργατικά, λαϊκά, νεολαιίστικα δικαιώματα**
- **Έξω από** την ΕΕ της φτώχειας, της ανεργίας, της κατάργησης της λαϊκής κυριαρχίας, του ρατσισμού και του πολέμου
- **ΝΑΙ** σε μια αντάρτικη στάση και ψήφο
- **ΝΑΙ** στην αριστερά που μάχεται ασυμβίβαστα για Αντιπολίτευση-Ρήξη-Ανατροπή

Ψηφίζουμε-στηρίζουμε ΑΝΤΑΡΣΥΑ στις ευρωεκλογές

- αριστερές αντικαπιταλιστικές κινήσεις σε περιφέρειες και δήμους

ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, Μάης 2019